

Elhelyezkedem, becsukom a szemem, és felveszem a kapcsolatot a testemmel, aztán figyelmemet a belső világom felé fordítom: milyen érzés él ma bennem?

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

„Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!” (Eucharisztikus ima)

„Amit az oltáron ünnepelnek, az a mi titkunk is.”⁵ Ahhoz, hogy igazán ünnepeljük az Eucharisziát és igazán eucharisztikus életet éljünk, azt kell tennünk, amit Jézus tett. Meghívott bennünket, hogy ezt az Ő emlékezetére tegyük, váljunk kenyérré, ami sokakért odaadatik. Ez azt jelenti, hogy olyan szeretetkapcsolatot keressünk Krisztussal, amely gyógyítja bennünk mindazt, ami kerüli a kapcsolatot. Mert alapvetően kapcsolati lényeknek vagyunk teremtve. Természetünk azonban sebzett, ezért rosszul értelmezzük a kommuniót és a hozzá vezető utakat. Jézus azt mondja nekünk: „Én vagyok az élet kenyere. Aki hozzám jön, többé nem éhezik, s aki bennem hisz, nem szomjazik soha” (Jn 6,35). Hogy van az, hogy sokszor szenvedünk szeretetétől és szomjúságtól, bár rendszeresen áldozunk? Kenyérré kell válnunk ahhoz, hogy ne éhezzünk többé! „Krisztus testéből

⁵ Szt. Ágoston, *De Civitate Dei*, X,6

és véreből való részesezésünk azt eredményezi, hogy azzá válunk, amit megesszünk.”⁶

Istenem, formáld át lényemet, amikor magamhoz veszem testedet és véredet, hogy hasonlóvá váljak hozzád! Változtass az élet kenyérévé, amely sokakért adatik!

Üdvözlégy Mária

Meghívás, életre váltás

Ma megpróbálom felismerni életemnek egy-egy olyan területét, ahol valahogyan már kenyérré váltam (pl. a gyermekeimért, a házastársamért, a szüleimért, a munkatársaimért...), és hálát adok érte.

Az Atya, a Fió és a Szentlélek nevében. Ámen.

Kulcsszavak

emlékezet, kenyérré válni, hasonlóság

⁶ Cantalamesa, 35., idézi Nagy Szent Leót: *Tizenkét beszéd a Passióról.*